

svarlig Maade at vedligeholde Flaaden og Værftet. Det gjør mig overordentlig ondt, at man ogsaa denne Gang negter Honoraret til Kommandanten i Nyboder. Alle Kasernekommandanter have et saadant Honorar foruden Frihellig, og Kommandanten i Nyboder har betydelig Mere at bestille end nogen anden Kasernekommandant. Det har ogsaa været givet før, idet den Sidste som Kommandant havde et saadant personligt Tillæg, som han ganske vist først fik efter at have været der nogle Aar. Men naar man erkjender, at der er en høi Grad af Rimelighed for at give et saadant Honorar, ser jeg ikke, hvorfor de behøve at tjene deres Spørrer derude i længere Tid, inden de faae dette personlige Tillæg. Det forekommer mig, at de burde have det strax. Negtelsen af Forhøielsen af Lærerhonoraret for Lærere ved Søofficersskolen gjør mig overordentlig ondt, og det har forundret mig, noget at se, at hele Udvalget har været med dertil; det er vist, fordi man ved en Feiltagelse gik med dertil ifjor, at man saa ogsaa mener at maatte gjøre det i Aar. Jeg tør bestemt paastaa, at Lærerne ved Søofficersskolen ere langt flettere lønede end Lærerne ved nogen anden Statsanstalt, og de have derfor ønsket et meget beskedent Tillæg. De have langt fra Halvdelen af, hvad de have paa Officersskolen paa Frederiksberg, og ere meget flettere lønede end Lærerne ved de lærde Skoler, saa jeg veed virkelig ikke, hvorfor man, da der dog ellers i saa mange Henseender gjøres Noget for Folk i en lignende Situation, slet ikke vil gaa ind paa dette Forslag. Med Hensyn til Øvelsesudrustningskontoen erkjender jeg fuldkommen det, som den ærede Ordfører sagde. Det var en rigtignok usfreven Lov, men det var mellem Særudvalget og mig en Overenskomst i 1880, at Øvelsesudrustningskontoen skulde være 800,000 Kr. Det er meget knebent, da mange Ting ere blevne ganske anderledes dyre senere, som nu høre med til Udrustningen. Naar man nu er to Parter ved en Overenskomst, kan man, naar begge Parter ere enige, afvige noget derfra, men naar den ene Part, Thinget, ikke vil gaa ind derpaa, er der ikke Noget at sige dertil. Vædringsforslaget under Nr. 157 taffer jeg Udvalget for, at det er gaaet ind paa, og det Samme er Tilfældet med Nr. 158. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 159 forstod jeg ikke ganske den ærede Ordførers Argument. Det dreier sig her om en Forening, dannet af de yngre Maskinofficerer — Maskinassistenten, som de kaldes — for at fremme Videnskabeligheden iblandt dem. De ønskede gjerne et lille Tilskud til Hjælp til Lokales

Anskaffelse. Nu siger den ærede Ordfører, at det er en privat Forening, og at der derfor vil opstaa mange Konsekvenser, som man ikke vil kunne overse, men ogsaa Søofficersforeningen og Hærens Officerers Forening ere private Selskaber, og til dem gives der temmelig betydelige Bidrag. Hvorfor skal man saa ikke kunne støtte denne Forening af unge Maskinofficerer? Jeg haaber dog, at hvis De ikke ville lade dem høie i Aar, kan det ske en anden Gang. Med Hensyn til Assistenten ved Hirtsholms Fyr vil jeg meget gjerne fremskille Forholdet lidt mere omstændelig, end den ærede Ordfører har gjort. Den ærede Ordfører sagde: Vi ville ikke give denne Assistent, thi der er en Fyrmester, som kan give sig af med andre Ting. Ja, jeg kan gjerne beordre denne Fyrmester til at lade være med at give sig af med andre Ting. Han faaer 400 Kr. for at have Tilshyn med Tolbvæsenet og ophører det, saa komme vi ind paa den gamle Form, at Finantsministeren faaer en Mand ansat med en Løn af 2000 Kr. Jeg kan som sagt gjerne gjøre det, men det bliver en dyr Historie. Jeg tænker imidlertid, at vi kunne ialt Fald foreløbig komme overens. Dog er der Noget her, jeg ikke vil kunne opgave. Da jeg forlangte 200 Kr. til en Assistent, opgav jeg et lille Beløb til Assistance paa Fyret, som har været opført i tidligere Aar, det maa jeg have igjen. Ligeledes skal der oprettes et nyt Havnesfyr, og for det maa der ogsaa være en Post til Assistance. Til 3die Behandling vil jeg foreslaa, at der bevilges 325 Kr., saa vil jeg forsøge, om det kan gaa endnu i nogen Tid. Saaer jeg ikke dem, saa faaer Fyrmesteren Ordre til at frastige sig de Poster, han har, og saa bliver det Hele i alt Fald 1000 Kr. dyrere. — Det gjør mig overmaade ondt, at der endnu i Aar negtes et Fyrtaarn til Færverne. Vi kunne snart ikke være bekjendte, at Færverne henligge uden nogenjombhelt Behsning. Det er aldeles usforsvarligt, og jeg tror, at vor Handlemåde her er temmelig enestaaende blandt civiliserede Nationer. Med Hensyn til § 23 kan jeg indskrænke mig hertil. Skulde jeg tale om § 26, maatte jeg tale om alle Posterne, men jeg vil følge den ærede Ordførers Exempel og blot sige, at som sædvanlig foreslaas Beløbene nedsatte til, hvad de have været tidligere, og endog saa under, hvad de vare i de Aar, da de bedre Behillinger til Marinen bleve givne.

Ordføreren (Holstein): Der er et Par enkelte Punkter, jeg maa gjøre opmærksom paa. Det første er den lille Nedsettelse paa 1,600 Kr. Den ærede Minister mente,